

บทที่ 5

การวางแผนการผลิต

1 ต้นทุนการผลิต

การวิเคราะห์เรื่องต้นทุนการผลิตมีรากฐานมาจากการวิเคราะห์เรื่องการผลิต ทั้งนี้เพราะในการผลิตสินค้า ผู้ผลิตได้รวบรวมปัจจัยการผลิตจากเจ้าของปัจจัยการผลิตมาใช้ในการผลิต ดังนั้นจึงต้องจ่ายค่าตอบแทนให้กับเจ้าของปัจจัยการผลิตมาใช้ในการผลิต ดังนั้นจึงต้องจ่ายค่าตอบแทนให้กับเจ้าของปัจจัยการผลิตนั้น ๆ ในรูปของค่าเช่า ค่าแรง ดอกเบี้ย และกำไร ซึ่งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จ่ายให้กับเจ้าของปัจจัยการผลิตรวม เรียกว่า ต้นทุนการผลิต

1 ลักษณะของต้นทุน ในทางเศรษฐศาสตร์ได้จำแนกต้นทุนออกเป็น

1.1 ต้นทุนชัดเจนและต้นทุนแฝง

- ต้นทุนชัดเจน (Explicit cost) คือค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตต่างๆที่จ่ายเป็นตัวเงินอาจไม่มีหลักฐานการรับ จ่ายเงินเพื่อบันทึกบัญชี

- ต้นทุนแฝง หรือต้นทุนไม่ชัดเจนหรือต้นทุนประเมิน คือต้นทุนที่เกิดจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่เป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวของผู้ประกอบการ โดยไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นตัวเงิน หรือจ่ายค่าตอบแทน เป็นตัวเงินแต่ต่ำกว่าราคาตลาด เช่น ใช้ที่ดินของตนเองปลูกข้าวโดยใช้แรงงานตนเอง และใช้เมล็ดพันธุ์ข้าวที่เก็บไว้เพราะปลูก เป็นต้น

1.2 ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์และต้นทุนทางบัญชี

- ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ (economic cost) คือ ค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตทั้งหมด รวมทั้งกำไรปกติ ที่ผู้ประกอบการได้รับทั้งที่จ่ายเป็นตัวเงินหรือเป็นสิ่งของ หรือที่ไม่ได้จ่าย สรุปแล้วต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ประกอบด้วย **ต้นทุนชัดเจนและต้นทุนแฝง**

- ต้นทุนทางบัญชี คือต้นทุนที่รวมเฉพาะ ต้นทุนชัดเจนส่วนที่มีหลักฐานการรับ - จ่ายเงินที่สามารถบันทึกบัญชีได้ และอาจรวมต้นทุนแฝงบางรายการที่อาจประเมินมูลค่าได้ตามกฎหมายบัญชีได้ในบัญชีตอนสุดท้ายไว้ (ต้นทุนทางบัญชีจึงเป็นต้นทุนที่คำนวณขึ้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อการเสียภาษี)

1.3 ค่าเสียโอกาส (Opportunity cost) คือมูลค่าของทางเลือกที่ดีที่สุดในบรรดาทางเลือกทั้งหลายที่ต้องสละไป เมื่อมีการตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่งในการใช้ทรัพยากร

การตัดสินใจเลือกใช้ทรัพยากรทุกครั้งจะมีค่าเสียโอกาส หากว่ามีค่าเสียโอกาสต่ำถือว่าเป็นการเลือกใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม ถ้ามีค่าเสียโอกาสสูงถือว่าการเลือกใช้ทรัพยากรไม่เหมาะสม เช่น หากเราเรียนจบปริญญาตรีจะเลือกประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่ง โดยนำทางเลือกมาประเมินเป็นมูลค่าตัวเงิน

1. ถ้าจะทำงานบริษัทมีรายได้ตลอดชีพรวม	30 ล้านบาท
2. ถ้าทำงานรัฐบาลมีรายได้ตลอดชีพ	20 ล้านบาท
3. ถ้าเรียนต่อปริญญาโทและทำงานเอกชนมีรายได้รวม	80 ล้านบาท

ถ้าเลือกทางที่ 1 หรือ 2 ค่าเสียโอกาสเท่ากับ 80 ล้านบาท ถ้าเลือกทางที่ 3 ค่าเสียโอกาสเท่ากับ 30 ล้านบาท..... คิดว่าทางเลือกใดเหมาะสมที่สุด

ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุดค่าทางเลือกที่ 3 เพราะมีค่าเสียโอกาสต่ำสุด ทางเลือกที่เหมาะสมรองลงมาคือทางเลือกข้อที่ 1 ทางเลือกที่เหมาะสมน้อยที่สุดคือข้อที่ 2 เพราะส่วนต่างค่าเสียโอกาสดังกล่าวของทางเลือกนี้มีค่าสูงที่สุด จะเห็นว่า ถ้าใช้ปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจสูง จะมีต้นทุนค่าเสียโอกาสต่ำ เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เป็นตัวเงิน รวมถึงประโยชน์ต่าง ๆ ที่สามารถประเมินเป็นตัวเงินออกมาได้เช่น ความพอใจ ความสะดวกสบาย ความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สิน ฯลฯ

ปัจจัยการผลิตแต่ละชนิดสามารถนำไปใช้ผลิตสินค้าได้มากถ้าได้มีการนำปัจจัยการผลิตไปใช้ในการผลิตสินค้าชนิดหนึ่ง ก็จะหมดโอกาสที่จะนำปัจจัยการผลิตนั้นๆ ไปใช้ในการผลิตสินค้าชนิดอื่นๆ โดยเจ้าของปัจจัยการผลิตจะเลือกนำไปใช้ในทางที่มีผลตอบแทนสูงสุด โดยยอมเสียผลตอบแทนที่จะได้รับปัจจัยการผลิตไปใช้ในทางอื่น เราเรียกผลตอบแทนสูงสุดที่เจ้าของปัจจัยการผลิตต้องเสียสละไป เนื่องจากมีการนำปัจจัยการผลิตมาใช้ในการผลิตสินค้าชนิดหนึ่งว่า **ต้นทุนค่าเสียโอกาส**

1.4 ต้นทุนของเอกชนและต้นทุนของสังคม (private cost and social cost)

- **ต้นทุนของเอกชน** คือต้นทุนทุกชนิดที่ผู้ผลิตรับภาระจากการผลิตสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ต้นทุนดังกล่าวได้แก่ ค่าแรง ค่าวัตถุดิบ ค่าดอกเบี้ย ฯลฯ ทั้งที่จ่ายจริงและไม่จ่ายจริง ต้นทุนเหล่านี้ผู้ผลิตจะนำไปประเมินเป็นต้นทุนของสินค้าและบริการเช่น อากาศเสีย สำหรับต้นทุนที่เกิดกับผู้ผลิตและผู้ผลิตรับภาระไว้ เรียกว่า **ต้นทุนเอกชน**

- **ต้นทุนของสังคม** คือ ต้นทุนทุกชนิดที่เกิดจากการผลิตสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่สังคมต้องรับภาระ **ต้นทุนของสังคมจึงประกอบด้วย ต้นทุนเอกชน และต้นทุนภายนอก (external cost)** **ต้นทุนทางสังคม** ภายนอกที่เป็นลบ มักสร้างปัญหาต่อส่วนรวมและกลไกตลาดที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายปัจจัยการผลิตและผลผลิตนั้น ไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ เพราะผู้ที่ได้รับความเสียหายจากผลกระทบภายนอกที่เป็นลบ อยู่นอกวงการการซื้อขาย จึงต้องอาศัยกลไกทางกฎหมายมาแก้ปัญหา ทางเศรษฐศาสตร์ช่วยในแง่การวางหลักเกณฑ์และประเมินมูลค่าความเสียหายจากผลกระทบภายนอกเพื่อกำหนดค่าชดเชยที่เหมาะสม ประโยชน์สังคม คือผลรวมของประโยชน์เอกชนและผลกระทบภายนอกที่เป็นบวก ส่วน **ต้นทุนภายนอก** คือต้นทุนที่บุคคลอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าและบริการชนิดนั้นต้องรับภาระ เช่น ค่าใช้จ่ายที่รัฐบาลต้องจ่ายเป็นค่ากำจัดน้ำเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม ค่าใช้จ่ายในการแก้ปัญหาแผ่นดินไหวอันเกิดจากการขุดเจาะน้ำบาดาล เป็นต้น ซึ่งในการประเมินค่าต้นทุนการผลิตเอกชน ผู้ผลิตจะไม่นำต้นทุนภายนอกมารวมพิจารณา

- **ต้นทุนภายนอก** ถ้าคำนึงถึงสังคมส่วนรวม ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการผลิตสินค้าชนิดใดๆก็ตาม ก่อให้เกิดผลกระทบภายนอก

ผลกระทบภายนอก หมายถึงผลกระทบที่ เกิดจากกิจกรรมใดๆอันส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นโดยไม่มี การจ่ายเงินชดเชยผลกระทบดังกล่าวแบ่งเป็น

1. ผลกระทบภายนอกที่เป็นบวก เช่นกรณี การทำไร่ดอกทานตะวันเพื่อผลิตเมล็ดขาย ทำให้ เกิดการทำฟาร์มเลี้ยงผึ้ง ได้ทั้งน้ำผึ้ง และผึ้งช่วยผสมเกสร ทั้งยังได้ผลผลิตจากเมล็ดทานตะวันและได้ อาชีพเสริม โดยให้คนไปท่องเที่ยวถ่ายภาพ จะเห็นว่าเป็นผลกระทบภายนอกที่เป็นบวก
2. ผลกระทบภายนอกที่เป็นลบการสร้างคอมโดมิเนียมและใช้หน้าต่างกระจกติดฟิล์มของธนาคารแห่ง หนึ่งก่อให้เกิดแสง สะท้อนต่ออาคารฝั่งตรงข้ามเป็นเหตุให้เกิดความร้อนสูงผิดปกติในตัวอาคาร จัดเป็นผลกระทบภายนอกที่เป็นลบ

ผลกระทบภายนอกที่เกิดขึ้นในทางลบ ถ้ามีการจ่ายชดเชย หรือมีการรับเงินชดเชยจนเป็นที่ พอใจ ในแง่การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ถือว่าผลกระทบภายนอกนั้นถูกลบล้างจนมีค่าเท่ากับศูนย์ คือผู้เสียหายได้รับการชดเชย แต่ขณะเดียวกันผลกระทบที่เป็นลบบางครั้งการชดเชยด้วยตัวเงินไม่ สามารถที่จะชดเชยได้หมดหากความเสียหายที่มีผลกระทบต่อสุขภาพ และชีวิต

ถ้าผลกระทบภายนอกที่เกิดขึ้นมีทั้งผลบวกและผลลบ อาจใช้วิธีพิจารณาผลสุทธิ

1.5 ต้นทุนในระยะสั้นและต้นทุนระยะยาว (short run cost and long run cost)

- **ต้นทุนในระยะสั้น** คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการผลิตในระยะสั้น เนื่องจากในระยะสั้นปัจจัย ที่ใช้ในการผลิตประกอบด้วยปัจจัยคงที่และปัจจัยผันแปร ดังนั้น**ต้นทุนระยะสั้นจึงประกอบด้วย**

1) **ต้นทุนคงที่ทั้งหมด (fixed cost)** เป็นค่าตอบแทนที่จ่ายให้ปัจจัยคงที่ (คือปัจจัยที่มี ปริมาณคงที่ ไม่แปรผันไปตามปริมาณผลผลิตเช่นอาคาร โรงงาน เครื่องจักร ที่ดิน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย) ต้นทุนคงที่จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณผลผลิต เนื่องจากปัจจัยการผลิตทุกอย่างอาจเป็น ปัจจัยคงที่ได้ครบเท่าที่มีจำนวนเท่าเดิมไม่แปรผันไปตามปริมาณการผลิต

2) **ต้นทุนแปรผัน (variable cost)** คือค่าตอบแทนที่ใช้จ่ายให้ปัจจัยแปรผัน จะแปรผัน ตามปริมาณผลผลิต ได้แก่เงินเดือนและค่าจ้างพนักงาน ค่าวัตถุดิบ ค่าซ่อมเครื่องจักรค่าน้ำ ไฟ โทรศัพท์ แยกย่อยได้เป็นต้นทุนรวม ต้นทุนรวมเฉลี่ยและต้นทุนเพิ่ม

ในระยะสั้นถ้าจะให้ได้กำไรสูงสุด ผู้ผลิตอาจต้องผลิต ณ ต้นทุนเฉลี่ยไม่ใช่อัตราต่ำสุด

##ในการผลิตระยะยาวผู้ผลิตสามารถเปลี่ยนแปลงปัจจัยการผลิตทุกอย่างตามต้องการ ตาม ขนาดของโรงงานหรือกิจการ ผู้ผลิตสามารถปรับปรุงขนาดของโรงงานให้เหมาะสมกับระดับผลผลิต ผู้ผลิตจึงสามารถเลือกขนาดของ โรงงานที่เสียต้นทุนเฉลี่ยต่ำสุดได้

2. เทคโนโลยีกับการผลิตสินค้าและบริการ

2.1 ความหมายของเทคโนโลยี เทคโนโลยี (Technology) หมายถึงความรู้ และการถ่ายทอดความรู้ ในการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ โดยเฉพาะความรู้ ความชำนาญ วิธีการที่เกิดประโยชน์กับการผลิต การกระจายผลผลิต เช่น ความรู้ในการใช้ทรัพยากร ความชำนาญในการผลิต วิธีการบริหารการตลาด เป็นต้น

2.2 ที่มาของเทคโนโลยี การที่สังคมต่าง ๆ ได้มีความรู้ความชำนาญ หรือวิธีการในการใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิต การบริโภคและการกระจายผลผลิต ในอดีตอาจจะเกิดจากการสืบทอดความรู้ หรือภูมิปัญญาที่มีอยู่เดิม ในด้านของการผลิต เช่น ความรู้เกี่ยวกับการคัดเลือกเมล็ดพันธุ์ ความรู้ในการคิดตา ปักชำ เป็นต้น ส่วนในปัจจุบันความรู้ความชำนาญอาจได้จากการทดลอง ค้นคว้า วิจัย ก็ได้ เช่น การทดลองผสมพันธุ์ข้าวหายากพันธุ์ใหม่ๆ ของสถานีทดลองและวิจัยพันธุ์ข้าว การทดลองโดยไม่ใช้สารเคมี เป็นต้น

2.3 เทคโนโลยี สามารถจำแนกได้ 2 ลักษณะ

1. เทคโนโลยีที่แฝงอยู่ในรูป ของความรู้ วิทยาการ ที่เรียกว่า ทรัพยากรมนุษย์ (human resources) หรือ ทุนมนุษย์ (human capital) หมายถึงความรู้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ โดยที่ความรู้ความสามารถในตัวมนุษย์จะมีมากน้อยเพียงใดในแต่ละสังคมนั้น ก็ขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของประชากร ซึ่งเชื่อกันว่าสามารถพัฒนาได้ด้วยการให้การศึกษา ฝึกอบรม ส่งผลให้มีการเลือกใช้เทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ที่ทำให้การปฏิบัติงาน เป็นไปด้วยความง่าย รวดเร็ว ประหยัดและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น กว่าวิธีการทำงานเดิม ๆ

2.เทคโนโลยีที่แฝงมากับ เครื่องจักร อุปกรณ์การผลิตต่างๆ ที่เรียกว่า สินค้าทุน (capital goods) หมายถึงความสามารถในการผลิต เช่น ความสามารถในการทำงาน ความสามารถในการประหยัดเวลา เป็นต้น ซึ่งมีผลทำให้การทำงานบางอย่างง่ายกว่าการทำงานด้วยมือเปล่า เป็นต้น

2.4 เทคโนโลยีกับความสามารถในการผลิต แม้ว่าเทคโนโลยีจะเป็นสิ่งที่มีอยู่ในทุกกิจกรรมทางเศรษฐกิจ แต่ที่สนใจกันมากคงเป็นเทคโนโลยีในกิจกรรมการผลิต ทั้งนี้เพราะแต่ละสังคม แต่ละประเทศต่างให้ความสนใจกับการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต หรือการเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต เพื่อให้การใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตที่มีอยู่จำกัดก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ดังนั้นในการผลิตของแต่ละสังคม ของแต่ละเขตเศรษฐกิจ หรือของแต่ละประเทศนั้น ผลผลิตที่ได้ นอกจากจะขึ้นอยู่กับปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดแล้ว สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ ความรู้ความชำนาญในการนำทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตที่มีอยู่จำกัดนั้น ไปใช้ในการผลิตว่ามีมากน้อยเพียงใด ดังนั้นการพัฒนาขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของแต่ละสังคม จะทำให้ความสามารถในการผลิตของแต่ละสังคมเปลี่ยนไปด้วย กล่าวคือ สังคมที่มีความรู้ความชำนาญในการผลิต

ดีกว่า จะได้รับผลผลิตมากกว่า หรือ พุดง่าย ๆ ว่า “สังคมที่มีระดับเทคโนโลยีสูงกว่าจะเป็นสังคมที่ผลิตได้มากกว่า” ทั้ง ๆ ที่ใช้ทรัพยากรในปริมาณและคุณภาพที่เท่าเทียมกัน

2.5 ประโยชน์จากการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มผลผลิต

- 1) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการช่วยให้สินค้าและบริการมีคุณภาพได้มาตรฐานตามแบบสากล กล่าวคือ มีการกำหนดระดับคุณภาพ จัดทำมาตรฐาน ควบคุมกระบวนการผลิต ตั้งแต่การตรวจสอบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ และการประกันคุณภาพการใช้งานของสินค้า
- 2) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการช่วยให้เกิดความปลอดภัยในกระบวนการทำงาน ทำให้พนักงานได้ผลงานที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพในการทำงานที่สูง
- 3) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการช่วยให้หน่วยธุรกิจหรือรัฐบาลมีผลกำไรเพิ่มขึ้นจากการประกอบการ ทำให้ภาคการผลิตเกิดความมั่นคง อัตราการว่างงานลดลง
- 4) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการช่วยให้ผู้ผลิตลดต้นทุนการผลิตลง สามารถผลิตสินค้าออกมายได้ในราคาที่ต่ำกว่าผู้ผลิตรายอื่น ๆ ทำให้เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน

2.6 ผลกระทบที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยี

- 1) เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เนื่องจากการขยายตัวการผลิต ทำให้เกิดกากหรือของเสียจากการผลิต เกิดปัญหาภาวะเรือนกระจก
- 2) เกิดผลกระทบต่อดุลการค้า กล่าวคือ ในยุคของการแข่งขันเพื่อแย่งชิงตลาด ผู้ผลิตแต่ละรายต่างเร่งเพิ่มผลผลิตโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้
- 3) เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคนิยม กล่าวคือ ผู้บริโภคได้รับประโยชน์สินค้าและบริการมีคุณภาพสูง ราคาถูก มีสินค้าให้เลือกมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันจะเกิดผลกระทบต่อการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยของผู้บริโภค ที่ใช้สอยเกินพอดี
- 4) เกิดผลกระทบต่อการทำงาน กล่าวคือ การนำเทคโนโลยีมาใช้แทนแรงงานคน ทำให้แรงงานจำนวนหนึ่งถูกเลิกจ้างและไม่มีรายได้

3 การส่งเสริมการขาย

กลยุทธ์ส่งเสริมการขายที่นิยมนำมาใช้ในการทำตลาดในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการ ซึ่งผู้ประกอบการสามารถเลือกนำมาใช้ให้เหมาะกับสินค้า เช่น การส่งเสริมการขายที่มุ่งสู่ลูกค้าโดยตรง เพื่อต้องการให้ลูกค้าซื้อสินค้ามากขึ้น ผู้ประกอบการก็อาจเลือกใช้วิธีการแจกของตัวอย่าง การสาธิตวิธีการใช้ การให้คูปอง การคืนเงิน ฯลฯ

แต่หากต้องการส่งเสริมการขายโดยมุ่งไปที่ตัวแทนจำหน่ายที่เป็นคนกลาง เพื่อให้บุคคลเหล่านี้กระจายสินค้าไปยังลูกค้าได้มากขึ้น ก็สามารถนำวิธีการส่งเสริมการขายในลักษณะให้ส่วนลดสินค้า การแถมสินค้า การกำหนดเป้าในการซื้อสินค้า การให้ของขวัญพิเศษ ฯลฯ มาใช้เป็นแรงจูงใจ และหาก

ต้องการส่งเสริมการขายด้วยการมุ่งสู่พนักงานขาย สามารถใช้วิธีการกระตุ้นด้วยการให้โบนัสพิเศษ การกำหนดเป้าการขาย เพื่อกระตุ้นให้พนักงานเหล่านี้ขายสินค้าได้มากขึ้น เทคนิคในการส่งเสริมการขายที่นิยมใช้มีหลายวิธี อาทิ การสาธิตคุณสมบัติและวิธีการใช้สินค้า เพื่อให้ผู้บริโภคมีความเข้าใจในตัวสินค้า ซึ่งหากเป็นสินค้าชิ้นไม่ใหญ่มาก ผู้ขายสามารถนำไปสาธิตให้ลูกค้าทราบตามจุดต่าง ๆ เช่น ห้างสรรพสินค้า หรือสถานที่ที่สะดวกได้ แต่หากสินค้ามีชิ้นใหญ่ ก็อาจใช้วิธีการเชิญชวนลูกค้าให้เข้ามาชมสินค้าในโรงงานแทนการจัดแสดงสินค้า Exhibition เป็นวิธีการส่งเสริมการขายวิธีหนึ่ง ที่ได้รับความนิยมสูงในปัจจุบัน เพราะสามารถเข้าถึงลูกค้าได้ง่าย และลูกค้าสามารถเลือกชมสินค้าที่นำมาแสดงได้โดยง่าย

1. การแจกสินค้าตัวอย่าง (Sample) ส่วนใหญ่มักใช้กรณีที่ออกสินค้าใหม่ เช่น ออกแชมพูสระผมตัวใหม่, ครีมทาผิวกลิ่นใหม่ ฯลฯ จุดประสงค์ในการแจกสินค้าตัวอย่างเพื่อให้ผู้บริโภคทดลองใช้ แต่วิธีนี้อาจทำให้มีต้นทุนสูง

2. การใช้คูปอง (Coupon) เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการขายที่นิยมใช้แพร่หลายวิธีหนึ่ง เพราะวิธีนี้ลูกค้าที่ได้รับจะถือว่าเป็นการให้ส่วนลดอย่างหนึ่ง โดยลูกค้าสามารถนำคูปองที่แจกให้ไปแลกซื้อสินค้าในราคาพิเศษ วิธีนี้จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการซื้อสินค้ามากขึ้น เพราะได้ราคาถูก โดยอาจทำให้ลูกค้าที่เคยซื้อสินค้าอยู่แล้ว มีความต้องการสินค้าเพิ่ม หรืออาจได้ลูกค้าใหม่ ๆ เข้ามาเพราะมองว่าเป็นราคาพิเศษได้

3. การให้ของแถม (Premium) การให้ของแถม เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการขายที่ต้องการให้ลูกค้าเกิดการยอมรับในตัวสินค้ามากขึ้น ซึ่งจะเห็นผลในเวลาอันสั้น โดยอาจเป็นลักษณะการให้สินค้าอื่น ๆ ที่ผู้ประกอบการขายในร้าน หรือผลิตขึ้นฟรี

4. การใช้แสตมป์การค้า (Trading stamp) การส่งเสริมการขายวิธีนี้ จะกระตุ้นให้ลูกค้าเกิดการซื้อซ้ำได้ โดยลูกค้าอาจเกิดความต้องการสะสมแสตมป์ไว้แลกของที่ต้องการ ทำให้ผู้ประกอบการสามารถขายของได้มากขึ้น และอาจมีลูกค้าประจำกลุ่มหนึ่ง โดยผู้ประกอบการสามารถกำหนดเงื่อนไขสินค้าที่ลูกค้าสามารถแลกซื้อได้ตามความเหมาะสม

5. การลดราคาสินค้า (Price-off) การส่งเสริมการขายด้วยการลดราคาสินค้า เพื่อจูงใจให้ลูกค้ามาซื้อสินค้าในช่วงเวลานั้น ซึ่งเป็นกลยุทธ์การกระตุ้นความต้องการของลูกค้า มักได้ผลในระยะเวลาดสั้น ผู้ประกอบการสามารถนำสินค้าที่ต้องการมาจัดรายการพิเศษตามช่วงเวลาที่กำหนด เป็นต้น